

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 20CoPr/3/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117216608
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Boroň
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8117216608.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Boroňa a členov senátu JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Viery Kandrikovej v právnej veci žalobkyne: I.. Y. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. X., XXX XX Y., právne zastúpená: JUDr. Alojz Naništa, advokát so sídlom Sládkovičova 8, 080 01 Prešov, proti žalovanej: Fakultná nemocnica s poliklinikou J. A. Reimana Prešov, so sídlom Hollého 14, 080 01 Prešov, IČO: 00 610 577, právne zastúpená: Advokátska kancelária GOGA a spol., s.r.o., so sídlom Žriedlová 3, 040 01 Košice, IČO: 36 863 947, o náhradu mzdy s prísl., o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Poprad sp.zn. 7Cpr/22/2017-160 zo dňa 29.10.2019 takto

rozhodol:

- I. Mení sa uznesenie vo výroku II. tak, že stranám sporu sa náhrada trov konania nepriznáva.
- II. Stranám sporu sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým uznesením rozhodol tak, že:
„I. Konanie zastavuje.
II. Žalovanej priznáva voči žalobkyňi nárok na náhradu trov konania.“

Svoje rozhodnutie prvoinštančný súd okrem iného odôvodnil tým, že podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 12.08.2019 vzala žalobkyňa svoju žalobu späť a žiadala konanie zastaviť a stranám sporu nepriznať nárok na náhradu trov konania. Ako dôvod späťvzatia žaloby uviedla skutočnosť, že Krajský súd v Prešove rozsudkom č.k. 6CoPr/4/2018-494 zo dňa 30.05.2019 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie, ktorým bola žaloba žalobkyne o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru zamietnutá. Nárok na náhradu trov konania žiadala žalobkyňa nepriznať z dôvodu, že je slabšou stranou sporu.

V uvedenom prípade vzala žalobkyňa žalobu späť v celom rozsahu, čím z procesného hľadiska zavinila zastavenie konania, pričom súd nezistil žiadne zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa odôvodňujúce výnimočný postup súdu pre nepriznanie náhrady trov konania a preto v zmysle § 256 ods. 1 CSP priznal nárok na náhradu trov konania protistrane.

2. Proti tomuto uzneseniu podala včas odvolanie žalobkyňa, ktorá navrhla odvolaciemu súdu, aby napadnuté uznesenie zmenil tak, že súd stranám nárok na náhradu trov konania nepriznáva. Na Okresnom súde Prešov medzi stranami sporu sa viedlo konanie o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru výpoveďou. Krajský súd v Prešove uznesením 11CoPr/3/2016 zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vrátil vec na ďalšie konanie pričom uložil súdu prvej inštancie vykonať v podstate rozsiahle dokazovanie. Žalobkyňa vyhnúť sa prípadnému premlčaniu je mzdového nároku, doručila Okresnému súdu Prešov žalobu, ktorou žiadala náhradu mzdy. Vec bola postúpená Okresnému súdu Poprad, ktorý konanie prerušil do právoplatného skončenia veci vedenej na Okresnom súde Prešov.

3. Krajský súd v Prešove rozsudkom 6CoPr/4/2018-494 potvrdil rozsudok Okresného súdu Prešov sp.zn. 19Cpr/13/2015-411, ktorým súd prvej inštancie žalobu žalobkyne zamietol. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 01.08.2019. Žalobkyňa vzhľadom na výsledok konania o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru vzala žalobu o náhradu mzdy späť.

4. V ostatnom odvolateľka poukázala na aplikáciu dôvodov hodných osobitného zreteľa podľa § 257 CSP a na skutočnosť, že v danom prípade sa jedná o individuálny pracovnoprávny spor ako spor s ochranou slabšej strany. Žalobkyňa v snahe zabrániť premlčaniu jej časti nároku mohla podať žalobu najneskôr do 01.03.2019. V tom čase ešte odvolací súd o jej podanom odvolaní nerozhodol pričom samotné rozhodnutie odvolacieho súdu bolo žalobkyni doručené až dňa 31.07.2019. Vo svojom súhrne hrozba premlčania nároku, postavenie žalobkyne ako slabšej strany, zákonné oslobodenie žalobkyne v konaní o nárokoch z neplatného skončenia pracovného pomeru sú nielen výnimočné, ale sú aj dôvodmi hodné osobitného zreteľa. Súd prvej inštancie uvedené okolnosti nezohľadňoval. V ostatnom poukázala na svoje majetkové pomery.

5. K odvolaniu žalobkyne sa vyjadrila žalovaná, ktorá navrhla odvolaciemu súdu, aby výrok o trovách konania ako vecne správny potvrdil pričom podľa jej názoru nie sú kumulatívne splnené oba zákonné predpoklady pre aplikáciu ust. § 257 CSP spočívajúce tak v existencii dôvodov hodných osobitného zreteľa a už vôbec nie existencii výnimočných okolností prípadu.

6. V ostatnom strany sporu zotrvali na svojich dôvodoch pričom žalobkyňa v ostatnom poukázala na svoje majetkové pomery. Žalovaná poukázala na to, že ako lekárka zamestnaná v nemocnici s pravidelným mesačným príjmom a vzhľadom na ňou predložené doklady preukazujúce jej mesačné príjmy a výdavky, tieto podľa názoru žalovanej nevybočujú z rámca bežných výdavkov a podľa jej názoru nie sú splnené predpoklady pre aplikáciu ust. § 257 CSP.

7. Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd), príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“), vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal rozhodnutie v napadnutej časti a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej je dôvodné.

8. Súdu priamo zo zákona vyplýva povinnosť i pri rozhodovaní náhrade trov konania podľa § 257 CSP skúmať i (ne)existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa.

9. Ustanovenie § 257 CSP, predtým § 150 Občianskeho súdneho poriadku, nemožno považovať za predpis, ktorý by zakladal celkom voľnú možnosť súdu (v zmysle ľubovôle), ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či vo veci neexistujú zvláštne okolnosti, ku ktorým treba pri stanovení povinnosti na náhradu trov konania prihliadnuť výnimočne prihliadnuť. Ustanovenie § 150 O.s.p. preto nemožno vykladať tak, že možno kedykoľvek bez ohľadu na základné zásady rozhodovania o trovách konania nepriznať náhradu trov úspešnému účastníkovi konania. Pri skúmaní, či sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, súd prihliada v prvom rade k majetkovým, sociálnym, osobným a ďalším pomerom všetkých účastníkov konania; pritom treba vziať na zreteľ nielen pomery toho, kto by mal hradiť trovy konania, ale je nutné tiež uvážiť, ak by sa také rozhodnutie dotklo najmä majetkových pomerov oprávneného účastníka. Významné súd tiež okolnosti, ktoré viedli k súdnemu uplatneniu nároku, postoj účastníkov v priebehu konania a ďalšie. (I. ÚS 188/08 Sb. 49).

10. Účelom ustanovenia § 257 CSP je umožniť súdu zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania zavedením moderačného práva. Toto ustanovenie je výrazom skutočnosti, že tam, kde zákon nemôže byť natoľko kazuistický, aby postihol celú rozmanitosť života, právo sa dotvára sudcovským výkladom v medziach ustanovených všeobecnými podmienkami uvedenými v zákone, za splnenia ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k inému záveru o náhrade trov konania, než by plynul z použitia všeobecných zásad náhrady trov konania.

11. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

12. Podľa názoru odvolacieho súdu sú v prejednávanej veci naplnené všetky vyžadované predpoklady pre aplikáciu ustanovenia § 257 CSP.

13. V prejednávanej veci je nepochybné, že napadnuté rozhodnutie súdom prvej inštancie bolo vydané 29.10.2019 a odvolací súd pri preskúvaní dôvodov hodných osobitného zreteľa v konaní 6CoPr/4/2018-494 zo dňa 30.05.2019 dospel rovnako ako prvoinštančný súd k záveru „žalobkyňa síce neuspela vo veci samej, no jej sociálne pomery spojené so stratou zamestnania a rodičovstvom sú nelichotivé a žalovaná ako jeden z najväčších regionálnych zamestnávateľov nemôže výraznejšie pociťovať ujmu spojenú s nepriznaním náhrady trov.“

Odvolaťka denne dochádza z Košíc do Gelnice za prácou, náklady na pohonné hmoty mesačne predstavujú 150 eur, za byt platí mesačne splátku 550 eur, sama vychováva 4-ročné dieťa, za škôlku, ktorú dieťa navštevuje platí 100 eur mesačne. Žalovanej spláca 400 eur za štúdiu na prípravu na atestáciu a uhrádza pôžičku matke. Na Okresnom súde Košice I. sa vedie konanie o určenie výživného, ktoré doposiaľ nie je skončené. Poukázala na existenciu ďalšieho sporu so žalovaným o zaplatenie 1.800 eur, kde vystupuje ako žalovaná.

14. V priebehu tohto odvolacieho konania sa vo vzťahu k majetkovým pomerom nič závažnejšie nezmenilo, a teda možno konštatovať, že tak ako boli dôvodom pre aplikáciu dôvodov hodných osobitného zreteľa (ako to predpokladá ust. § 257 CSP), tak ich dôvodnosť pretrváva aj v tomto konaní a žalovaná ako jeden z najväčších regionálnych zamestnávateľov, nemôže výraznejšie pociťovať ujmu spojenú s nepriznaním náhrady trov.

14.1 Žalobkyňa síce na rozdiel od stavu, ktorý zakladal aplikáciu dôvodov hodných osobitného zreteľa sa zamestnala, avšak v tejto súvislosti jej nepochybne pribudli ďalšie významné výdavky v súvislosti s dochádzaním do zamestnania denne 100 km a výchovou a starostlivosťou o maloleté dieťa tak ako ich popísala.

Princíp právnej istoty je dôležitým princípom a vo svetle uvedeného za stavu pretrvávajúcich dôvodov hodných osobitného zreteľa bolo opodstatnené rozhodnutie zmeniť.

15. Vzhľadom na to, že neboli dané dôvody na potvrdenie ani na zrušenie uznesenia v jeho napadnutej časti odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov uznesenie vo výroku o náhrade trov konania zmenil (§ 388 CSP) a žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

16. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP s prihliadnutím na dôvody hodné osobitného zreteľa. Podľa § 257 CSP náhradu trov odvolacieho konania stranám sporu nepriznal.

17. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolať musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).